

Sygn. akt III Cz 266/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Pacześniowska (spr.)

Sędziowie: SO Lucyna Morys - Magiera

SR (del.) Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 marca 2016 r.

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w W.

z dnia 28 grudnia 2015r., sygn. akt I C 2518/15

postanawia:

oddalić zażalenie .

SSR (del.) Roman Troll SSO Danuta Pacześniowska SSO Lucyna Morys - Magiera

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w (...) stwierdził swoją niewłaściwość funkcjonalną i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R. – Wydziałowi Gospodarczemu. W ocenie Sadu pierwszej instancji z uwagi na dokonanie cesji wierzytelności sprawa ma obecnie ma charakter gospodarczy. W definicji sprawy gospodarczej występują trzy elementy: podmiotowy, przedmiotowy i funkcjonalny, a w niniejszej sprawie wszystkie te elementy zostały spełnione: obie strony są przedsiębiorcami, sprawa wynika ze stosunku cywilnego i mieści się w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej przez strony. Jako podstawę rozstrzygnięcia powołał art. 2 ust. 1 ustawy z 24 maja 1989 roku o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz.U. z 2015 r. poz. 127 ze zm.) w związku z § 2 pkt 7 b rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 października 2014 roku w sprawie przekazania niektórym sądom okręgowym i sądom rejonowym rozpoznawania spraw gospodarczych z obszarów właściwości innych sądów okręgowych i sądów rejonowych (Dz.U. z 2014 roku, poz. 1397 ze zm.) i art. 200 §1 kpc.

Zażalenie na to postanowienie wniósł powód domagając się jego uchylenia. Zarzucił naruszenie art. 2 ust 1 cytowanej ustawy o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych. W uzasadnieniu podnosił, powołując się w tym zakresie na powołane orzecznictwo Sądu Najwyższego, że momentem decydującym o istnieniu związku roszczenia z działalnością gospodarczą jest moment powstania roszczenia. Roszczenie powstało w dacie wyrządzenia szkody i wówczas nie miało charakteru gospodarczego gdyż przysługiwało osobie nie prowadzącej działalności gospodarczej. Według skarżącego to data powstania roszczenia powinna decydować o zakwalifikowaniu sprawy jako cywilnej lub gospodarczej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 1989r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych sprawami gospodarczymi są sprawy ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z 16 listopada 2012r. (III CZP 69/12, LEX 1284757), dokonując analizy zakresu pojęcia „sprawy gospodarczej” oraz orzecznictwa Sądu Najwyższego poświęconego temu zagadnieniu, a także wskazując na rozbieżności orzecznictwie w określaniu zakresu tego pojęcia uznał, że dominujący nurt wykładni elementu funkcjonalnego definicji sprawy gospodarczej opowiada się za szeroką jego interpretacją. W uzasadnieniu podkreślił przy tym, że za stwierdzeniem zaistnienia elementu funkcjonalnego przemawia to, że powód prowadzi działalność gospodarczą w zakresie naprawy wypadkowej samochodów, w ramach której oferuje swoim klientom kompleksową usługę polegającą na naprawie uszkodzonego pojazdu jak również najmu pojazdu zastępczego, a dokonując rozliczeń, w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, powód oferuje klientom rozliczenie bezgotówkowe, polegające na tym, że mogą oni zawrzeć umowę przelewu wierzytelności przysługujących im jako poszkodowanym, względem zakładu ubezpieczeń, dokonując w ten sposób zapłaty za usługę oferowaną przez powoda.

Pogląd ten został powielony w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 2015 roku, sygn. akt III CZP 12/15 (LEX 1711614), gdzie jako istotną Sąd uznał konieczność oceny czy sprawa dotyczy zachowań przedsiębiorcy stanowiących przejaw wykonywania działalności gospodarczej i obejmuje czynności związane z uczestnictwem w obrocie gospodarczym, wytwarzaniem dóbr materialnych lub świadczeniem usług nakierowanych na osiągnięcie zysku, które pozostają w normalnym, funkcjonalnym, bezpośrednim lub pośrednim związku z powstaniem roszczenia stanowiącego przedmiot sporu i nie muszą być związane z stosunkami kontraktowymi przedsiębiorcy. Sprawa ma charakter gospodarczy nie tylko wtedy, gdy stosunek cywilnoprawny, z którego spór wynika mieści się w obrębie tej działalności, ale także wtedy, gdy sprawa będąca przedmiotem rozpoznawania przez sąd wynika z prowadzenia tej działalności.

Dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie dotyczy działań powoda stanowiących przejaw wykonywania przez niego działalności gospodarczej i pozostających z nim w związku.

Wobec zatem prawidłowego stwierdzenia wszystkich elementów sprawy gospodarczej, również podmiotowego i przedmiotowego, które w zażaleniu co do zasady nie były kwestionowane, Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że rozpoznanie niniejszej sprawy, należy do właściwości Sądu Rejonowego w R. – Wydziału Gospodarczego.

Z tych względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji.

SSR (del.) Roman Troll SSO Danuta Pacześniowska SSO Lucyna Morys - Magiera